

smukke ord om universelle menneskerettigheder, og der har aldrig været det.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Nu blev det lidt mere forvirrende, for nu siger hr. Holger K. Nielsen, at SF kan som en sidste udvej gå ind for brug af militær. Det var det, jeg hørte. Det kan være nødvendigt, vi er ikke glade for det, men det kan være nødvendigt.

Kan jeg så ikke spørge: Hvad er det, der lige præcis skal til, for at en person som Saddam Hussein kommer til det punkt, hvor hr. Holger K. Nielsen må sige: Nu stopper dialogen, nu kan vi ikke forhandle os til mere, nu må vi bruge andre midler? Er det uendeligt? Er det 24 år? Er det 50 år, han skal slå mennesker ihjel? Og hvor mange resolutioner, hvor mange ting skal han undlade at overholde? Der må da være et eller andet tidspunkt, hvor man siger, at nu må det høre op. Eller forventer man bare, at det altid er andre, som påtager sig det tunge ansvar at rydde op for SF?

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Først til hr. Troels Lund Poulsen: Ja, vist er der da mangler i Iraks evne til at samarbejde, og det har ligget hele tiden i Blix' rapporter. Men pointen er jo, at Blix selv beder om mere tid.

Jeg kan ikke forstå, hvordan den danske regering og et flertal her kan være ligeglade med, at chefen for våbeninspektørerne, et flertal i FN's Sikkerhedsråd mener, at der skal være mere tid, at det er ligegyldigt. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Hr. Jens Rohde nævner 1998. Nej, da var vi ikke med. Men det er da ikke udtryk for, at vi ikke kan være med også til militære aktioner. Vi var med i Eksjugoslavien og har støttet Bosnienstyrken, Makedonienstyrken. Det er jo ikke det. Men der skal være mening i galskaben, og der er ikke mening i det her. Det er det, som er hele pointen hos os, at der ikke er mening i dette. Man skaber flere problemer, end man løser. Det er hovedproblemet.

Så til hr. Jens Hald Madsen, der siger, at vi aldrig vil noget, når det kommer til stykket, og som spørger, hvornår vi kunne gå med til militær aktion over for Saddam Hussein.

Jeg vil sige, at hvis det er helt klart, at et militært angreb mod Irak forhindrer et angreb på os,

hvis man kan påvise, at han har raketter eller har atomvåben, som han vil affyre mod os, og vi ved et militært angreb kan forhindre det, så er der for mig ikke nogen tvivl om, at man må gå ind på det.

Men det er jo ikke tilfældet her. Tværtimod har våbeninspektørerne påvist, at man har destrueret våben. Man er i færd med at destruere våben. Man er i færd med en proces, og der er ingen i denne verden af de folk, der har forstand på det, der i den forstand mener, at Saddam Hussein er en fare for verdensfreden. Han er ved at blive afvæbnet, ved at blive demonteret for at sige det rent ud.

Så begynder hr. Jens Hald Madsen at snakke om, at han er en ond diktator, og ja, det er han, men det har bare intet at gøre med FN-sporet. FN's sikkerhedsresolutioner handler ikke om Saddam Hussein som person, det handler ikke om et regimeskift. Det handler om, at Saddam Hussein har masseødelæggelsesvåben, og det er jo det, våbeninspektørerne er i gang med at undersøge. De er i gang med at få det afmonteret. Og der er en tro blandt et flertal i Sikkerhedsrådet på, at det arbejde kan fortsætte. Det er derfor en krig er så meningsløs.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu undlod hr. Holger K. Nielsen behændigt at svare på, hvad konsekvensen er for de mennesker, der bor i Irak i dag, når hr. Holger K. Nielsen bruger det som argument for, at man ikke vil deltage i afvæbning af Saddam Hussein, som det er krævet af FN, at der er ofre ved krig, og at der kan komme terror som følge. Men der er i dag ofre hver eneste dag på grund af det diktatur, på grund af den tyranniske leder, Irak har.

Hvis man spørger kurderne, som har været på besøg her i parlamentet flere gange, så siger de: Vi kender alle konsekvenserne af en krig, og alligevel vil vi hellere have, at verdenssamfundet lever op til det, de har sagt til Saddam Hussein, nemlig at han skal afvæbnes.

SF vil ikke gå ind i det her på grund af risikoen for terror som følge af dette. Skal vi virkelig lade verdenssamfundet leve med en risiko for, at Saddam Hussein får masseødelæggelsesvåben i sin varetægt, således han kan true den region, han lever i, og verdensfreden, fordi vi er bange for, at nogle andre vil lave terrorangreb? Det er ikke et liv i frihed, det er et liv i trældom.

Kl. 16.45